

ERASMUS+ Thessaloniki

Thessaloniki egy Álom. Ez lenne a *nagyon* rövid beszámoló. De azért igyekszem kicsit többet is mesélni róla. Annyit kezdésnek megjegyeznék, hogy ugyan elfogult és örült szerelmese lettem a városnak, a görögöknek és úgy, ahogy van annak a leírhatatlan fogalomnak, amit úgy hívunk ThessErasmus.

Gyanúsan ez lesz életed legnagyobb élménye. Nekem eddig is nagyon jó életem volt, ezért mikor mások ezt mondták, fenntartásokkal kezeltem a kijelentést, de hát igaznak bizonyult, ez az igazság! Kívánom, hogy utólag Te is egyetérts majd velem.

Kezdem az elejéről. Thessalonikibe repülővel mentünk (vacilláltunk a buszon is, mert ilyen opció is van, de drágább és szerintem problémásabb). Ez azért sorolható az első nehézségek közé, mert 3 hónapra nem könnyű *keveset* pakolni. Itt annyit tudnék okoskodni, hogy még november-decemberben is sokkal jobb idő volt, mint ahogy én pakoltam, szóval kellemes őszi viselet leginkább, amire szükség van, illetve a kórházba köpeny-papucsra kívül semmi mást nem kell majd vinni! A reptérről busz visz közvetlenül a városba nagyon olcsón, de érkezéskor a taxit (vagy épp egy segítőkész budyit) javaslom.

Aztán, az érkezés, a vele járó mindenség, és az első pár nap döccenői ne tévesszenek meg senkit. Bevallom én nagyon bógtem úgy a második este környékén, mert valahogy hirtelen teljesen elveszettnek éreztem magam. Persze ez több tényező dolog volt, de a lényeg az, hogy félrevezető lehet ez „levegőbenlógásérzés” a lelegején, de aztán minden a helyére kerül. Ez biztos. Sokat „külföldről” ismerősömrre tudok hivatkozni, akinek én sem hittem, amikor azt mondta, hogy néhány nap, de maximum egy hét, és minden rendben lesz. Megtalálsz a boltot, ahol majd rendszeresen bevásárolsz, a pékséget a közelben, megismeresz 1-2 embert, túléled a papírmunkát, és elkezded a gyakorlatot, ami rendszert hoz az életedbe. (Ez így mind nagyon rövid idő alatt történik.) És hirtelen minden csodás lesz és megy magától.

A szállás szempontjából tökéletes választásnak bizonyult pécsi elődeink tanácsára a Kyriakou Matsi 7. szám alatti Academic House. Icipici szobák saját fürdővel, amiket végül nagyon-nagyon megszeret az ember, kóli hangulattal, és a ház elhelyezkedése is tökéletes, mind a tengerpart, mind a menza, (igen, menza, napi 3 étkezéssel a hét minden egyes napján, térítésmentesen, csak mert egyetemista vagy!) és igazából még a központ szempontjából is, sőt, mi az egyik gyakorlatot az AHEPA kórházban töltöttük (a gyakorlat helyszíne sajnos előre nem kiszámítható, több kórház is van), és az is 10 percen belül volt. Amúgy Thessalonikiben a tömegközlekedés rendkívül olcsó, és gyalog is azért be lehet járni a város nagy részét! Következő lépés a „papírozás”. Bejelentkezés a Központi Erasmus irodában, aztán a helyi TO az orvosin, a diákigazolvány (PASO) igénylése (ide érdemes úgy menni, hogy már meg tudsz adni egy görög mobilszámot – ezzel kapcsolatban részleteket az érdekeltnak szívesen mondom), és végül a saját koordinátor, akinek a nevét, elérhetőségét utóbbi helyen adják meg. Ő pedig majd tovább fog küldeni a kórházba, ahol az adott gyakorlat lesz. Annyit tudnék javasolni, hogy türelem, nyugalom, végül minden rendben lesz! (És bőven megéri ez a kis macera.) Na meg, hogy az időpontokra nagyon figyelni, a szerződés dátumok a be – és kijelentkezés dátumai legyenek!

A gyakorlat mindkét helyen nagyon tetszett (a fentebb említett kórházakban), pont az arany középut – van lehetőséged tanulni, és ténylegesen csinálni is valamit, de azért nem is veszik túlságosan szigorúan, hogy mikor és hol vagy éppen. Igazából a hozzáálláson múlik, hogy Te hogy állsz hozzá, mert ha érdeklődő vagy, azonnal próbálkoznak ők is fordítani, hogy mi történik, oktatni, segíteni.

A városról egyelőre *keveset* írtam – talán mert alig találok rá szavakat. Első ránézésre persze csöppet sem szép. Magas panelek, rettenetes népsűrűség, semmi „romantika”. De valahogy már az első pillanatokban beszippantja az embert egy olyan atmoszféra, ami utána örökre hiányozni fog – legalábbis a hazatérés után egy héttel én most sajgó szívvel így érzem. Próbáld elképzelni a következőt: Pécs-Budapest előnyei összegyurmázva tengerparttal, görög mentalitással és mediterrán életérzéssel, mellé valami megmagyarázhatatlan „eu-balkán” hangulattal. Imádtam. Az igazi görög családi tavernákat, a görög kávézókat, pékségeket, lépten-nyomon felbukkanó történelmi jelentőséggel bíró épületeket, templomokat, emlékműveket benn a betonrengeteg közepén. Ha csak rá gondolkodok mosolyognom kell, és boldog vagyok, hogy ennek a városnak a lakója lehettem 3 hónapig. Jaj és a naplementék, és az az egészen elképesztő éjjeli nyüzsgés. Soha hasonlót nem tapasztaltam korábban.

Egy hét után ráadásul már annyi új ismerős van, hogy sehova sem kell egyedül menni. Itt jegyezném meg, hogy ugyan kinek így jó, kinek úgy, és ez csak személyes tapasztalat, de én nagyon hálás vagyok, hogy az élet úgy alakította, hogy nem egyedül utaztam, hanem ugyanazt a szemesztert választottuk mindketten a másik szerencsés Thessalonikibe utazó pécsi sorstárssal. Boldog Thessaloniki hónapokat!

Mostantól a kedvenc közhelyem a világon: **Once Erasmus, always Erasmus!** 😊